
GYMNASTIKFORENINGEN FJELSTED HARNDRUPS HISTORIE

Af Helge Iversen

"Gennem 53 års liv med gymnastik, blandt andet med oprettelsen af en ny gymnastikforening, er det, jeg har oplevet, blevet en del af en levende historie. Rigtig mange gymnaster er passeret igennem vores forening i længere årrækker. Jeg vil gerne videregive et sammendrag af foreningens historie til andre gymnastikvenner med samme interesse."

I 1981 d. 21. april dannede en række personer her i Fjelsted og Harndrup foreningen. Datoen markerer den stiftende generalforsamling, men forud var der en del begivenheder, som blev årsag til et brud med Idrætsforeningen Fjelsted Harndrup.

Det var både stor uenighed om økonomien for gymnastikafdelingens vedkommende, og den situation, at vi gymnastikinteresserede altid skulle spørge om lov hos hovedbestyrelsen til ethvert initiativ samt problemet med, at Idrætsforeningen

ikke ville acceptere et hold, , "De røde Drengene", jeg, Helge Iversen, havde dannet, i hvad jeg troede var i idrætsforeningens navn.

Selv syntes jeg, at det var spændende at træne drenge, som var specielt interesserede i gymnastik. Det gav mig større udfordringer, end jeg ellers kunne få. Så jeg trænede videre med holdet på privat basis i fritiden i to år indtil 1981. For de 100 kr., hver dreng betalte, købte jeg en brugt opvisningsdragt i rød frotté til hver dreng, og året efter lange sorte benklæder, som der blev syet en løbegang med elastik i nederst i buksebenene. Så var vi ekviperet og navnet selvfølgelig.

Det var oprindeligt ikke tanken, at vi ville bryde med hovedforeningen. Vi ville danne en selvstændig gymnastikafdeling inden for rammerne af hovedforeningen. Det kunne idrætsforeningen ikke acceptere, så for at kunne være selvstændigt rådende over gymnasternes indbetalte kontingenter, var der kun een vej. Vi var en del voksne, som meldte os ud af idrætsforeningen. Vi samledes så en hel del gange for at lave nye vedtægter til en forening. Her fik vi værdifuld hjælp af Villy Kristensen, som var konsulent hos OAG Odense. Ved stiftende generalforsamling fik vi Edith Filskov,

Fra den spæde begyndelse. Drengene trænes i haven på Sletterød Skole som optakt til Landsstævnet i Århus i 1966. Til venstre ses leder Helge Iversen. I hvid bluse Ole Hjort, som senere blev medstifter og leder af Oureskolerne. Foto: Lisbeth Iversen, Harndrup.

som var formand for OAG, til at være ordstyrer. Vi satte navnet "Gymnastikforeningen" forrest i foreningsnavnet for ikke at blive forvekslet med vores tidligere forening.

De vedtægter, vi lavede dengang, har kun undergået få forandringer siden 1981.

Det var for mange af os en hård tid under og efter bruddet. Og det satte skel mellem mange af os i Fjelsted og Harndrup. Det er nu fortid, og jeg tror ikke, at nogen af de nuværende bestyrelsesmedlemmer i de to foreninger mere tænker over alle de problemer, der var dengang.

Det var en lettelse at være en del af en "ren" gymnastikbestyrelse. Vi var alle interesserede i samme emne: Gymnastik. Lillian Henriksen blev vores første formand, og hun var omhyggelig med at passe sit job. I gymnastiksalen på Fjelsted Harndrup skole fik vi ofte besøg af Lillian. Vi kunne høre hendes små hurtige træskotrin på fliserne i omklædningsrummet. Det var tegn til os ledere om, at nu fik vi besøg.

I begyndelsen var vi fem bestyrelsesmedlemmer samt to suppleanter, nu – i 2016 – foregår det på samme måde, men nu er der i alt 11 personer.

I alle de år, der er gået siden 1981, har Lillian og jeg haft rigtig meget samarbejde. Da vi begge to endelig - efter alle år i GFH - trådte ud af bestyrelsen i februar 2016, sagde Lillian følgende om starten af vores bekendtskab: *"I 1975 blev jeg af gymnastikafdelingerne i Fjelsted og Harndrup bedt om at stå for tage ud og besøge de personer, som kunne tænkes at ville lede gymnastikhold. Det var sådan, at Helges og mit samarbejde startede. Jeg var skide nervøs, da jeg trådte ind i Helges stue. Han sad som en anden konge bag sit hjemmelavede skrivebord. Men jeg fik da spurgt – og han svarede ja."*

Udviklingen fortsatte, og Lillian blev formand for den daværende 4. hovedkreds. I den forbindelse var hun en vigtig del af OAG og var med til at arrangere landsstævnet i Odense. Selv blev jeg bedt om at være leder af OAG's repræsentationshold i 1979, hvilket jeg så varetog i tre år.

Lillian Henriksen og Helge Iversen i skolegården i Harndrup klar til en Østrigstur år 1986. Foto: Helge Hansen, Harndrup.

Røde Piger og Dreng i GFH år 1985 før afrejse til Østrig. Alle rækker begynder fra venstre. Bageste række: Helge Iversen ,leder; Morten Jensen, Janus Rasmussen, Søren Larsen, Jens Oksbjerg, Henrik Jensen, Morten Glesner, Niels Ulrik Thrane, Anden og tredje række bagfra: Susanne Nielsen, Morten Iversen, Annette Johansen, Claus Andersen, Lene Jespersen, Lars Andersen, Morten Pedersen, Mads Brodersen, Dorte Faurby, Henrik Kruse, Steen Hansen, Charlotte Andersen, Torben Faurby, Hanne Haugaard, Robert Rasmussen, Mette Sabro, Klaus Olsen. Fjerde række bagfra: Jakob Peterhänsel, Jan Ferslev, Erick Morales, Henrik Borch, Eva Thomsen, Peter Borch, Aldo Hansen, Christian Bjerre, Allan Eriksen, Ulrik Tubæk, Forreste række: Marlene Erlangsen, Charlotte Johansen, Lene Jespersen, Maria Lund, Heidi Sørensen, Beate Jarlshøj, Kristine Oksbjerg, Jane Berthelsen, Rikke Iversen, Dorte Lorentzen. Foto i privateje.

Det var, da jeg havde undervist repræsentationsholdet i nogle måneder, jeg blev bevidst om, at hvis unge mænd skulle kunne lave alsidig rytmisk gymnastik med indslag fra dans og andre bevægelsesformer, så var det for sent at lære ret meget nyt, hvis man var lidt oppe i tyverne. Det var starten på de "Røde Drenge". Jeg fandt frem til 25 drenge, som fik tilbuddet om at få lov at springe i en minitrampolin, kaldet en trampet, i fritiden, trampetspring var forbudt i skoletiden, hvis jeg til gengæld kunne træne dem lige så lang tid i rytmisk gymnastik, som de ville springe. Holdet blev så to år efter udvidet med et tilsvarende pigehold, som Mette Iversen, nu Sabro, blev leder af.

Gymnastiksalen har oplevet utrolig mange ting. En af de sjove var, da Lillian til en gymnastikafslutning fik en ged. Det havde hun ønsket sig længe og fortæller: "Da jeg kom over på skolen, blev jeg bedt om at gå op på scenen og stå med ryggen til hele forsamlingen af gymnaster i salen. Deroppe hørte jeg en masse mærkelige lyde fra omklædningsrummet. Og da jeg endelig fik lov at åbne øjnene, så jeg, at der stod en lille tyk ged i døråbningen. Hvorfor den var tyk fandt jeg ud af senere, da det viste sig, at den var gravid. Jeg kom hjem til Verner med geden, og den blev lukket ind i kostalden, men det var meget uheldigt, da der var nogle kvier, som skulle sendes til Gadaffi i Libyen, og da geden ikke var dyrlægekontrolleret, måtte den over til Helge i Harndrup samme aften, hvor den kom ind i et gammelt skoletoilet. Næste dag brød den ud og gik sig en tur i Byen. Helge kunnet følge sporet af små sorte kugler. Den havde besøgt både forsamlingshuset og brugsen. Til sidst blev den så dyrlægekontrolleret og kom hjem til sin ejerinde".

I 1982 fik vi en nye fane fra Danmarkssamfundet. Ved den årlige gymnastikafslutning blev den præsenteret for alle de gymnaster, som var samlet om bål med snobrød og pølser ved sommergymnastikens afslutning.

I 1983 fik vi som forening besøg fra Tjekkoslaviet af en gruppe folkedansere. Besøget blev et rigtig dejligt og sjovt besøg. Der var ikke mange af danserne, som kunne et sprog, vi kunne forstå. Det var ikke velset i Tjekkoslaviet at lære andet end russisk af udenlandske sprog dengang. Der var stadig "jerntæppe" rundt om landet, og danserne

Ved Harndrup Møllegård. Fra venstre: Lars Andersen, Claus Olsen, Claus Rasmussen øverst, Morten Iversen. 1986. Foto: Middelfart Venstreblad.

På Harndrup Møllegård 1986. Fra venstre: Birthe Favry, Ulla Madsen, Charlotte Andersen, Hanne Haugård Pedersen, Heidi Sørensen, en gymnast gemt bagved Heidi, Lene Jespersen, en gymnast gemt bagved Lene. Foto: Middelfart Venstreblad.

skulle søge visum, men fik ikke bevilling før dagen før afrejsen, så vi kunne ikke være sikre på, om der overhovedet kom dansere til Fjelsted Harndrup. Vi fik alle indkvarteret hos private, og der er mange fortællinger om, hvordan man kommunikerede med hinanden trods manglende sprogkunnen, og de fortællinger er ikke kedelige.

Besøget fra Tjekkoslaviet blev starten på, at vi som forening selv rejste ud til andre lande, så i

1986 startede rejseaktiviteterne til andre lande for gymnastikhold. Og sådanne oplevelser har rigtig mange gymnaster haft glæde af lige siden, så nu er det nærmest tradition, at der er rejseaktivitet med de ældste unges gymnastikhold. Første land, vi besøgte, var Østrig. Vi var 40 gymnaster og ledere for "De røde Piger og Drengene". Vi blev indkvarteret i to lokaler. Der var ét toilet med håndvask og koldt vand til alle 40. Der var trængsel, men det hindrede

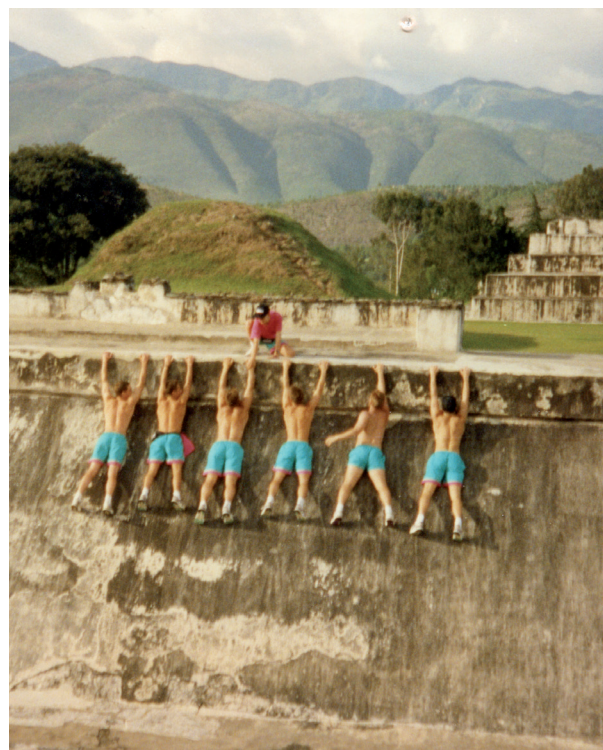
os ikke i at have en rigtig sjov og god tur. Der er ikke noget, som den slags oplevelser, der kan sammentømre en flok unge mennesker. Det er oplevelser, der huskes hele livet.

Senere har vore foreningshold besøgt Tjekkosllovakiet, Israel, Sverige, Litauen, Thailand, Vietnam, Italien, Spanien, Brasilien og Guatemala. Hvis vi regner et andet hold - Gys - med, som blev dannet efter en gymnæstrada i Herning i 1987 med Helge Iversen som leder af holdet, kan hele Verden næsten blive repræsenteret som steder, hvor GFH-navnet er blevet kendt.

Røde Piger og Dreng i Fjelsted år 1987. Optakt til tur til Tjekkosllovakiet . Foto: Helge Hansen, Harndrup.

Rent lokalt er der også sket mange positive ting for GFH. Efterhånden kunne gymnastiksalen ikke rumme alle vore gymnastikhold. Så op gennem de sene 90-ere var vi som forening meget aktivt med i initiativet for at få en halmulighed at træne i. Det lykkedes til sidst ved et samarbejde med Idrætsforeningen i Brenderup. GFH blev på forhånd spurgt, om vi ville leje haltimer i en eventuel ny hal. Vi tegnede os på forhånd for 10 haltimer, men som betingelse for samarbejdet krævede vi, at der blev anlagt en springgrav.

Stærke unge mænd fra GHF udfordrer skæbnen i Guatamala mod leder Helge Iversens vilje. År: 1993. Foto: Privateje.

Gymnastikpiger foran Kærsgård år 1993. Fra venstre: Janne Solpark, Rikke Iversen, Charlotte Johansen, Susanne Sommer. Foto: Rene Bendtsen.

I efteråret 1999 blev hallen så indviet i Brenderup, og fra at have været 340 gymnaster som trænede i salen i Fjellerup steg medlemstallet op gennem nullerne til 1000 medlemmer. Og det tal har vi kredset over eller under i en hel del år. Én hal er nu i 2016 blevet til to haller, hvor den nye hal er specielt egnet til gymnastik, fordi der er anlagt et springcenter i den ene ende. Det er et nyanlæg, som vil kunne skabe rigtig megen aktivitet for alle os, som er interesserede i gymnastik.

I begyndelsen af det nye årtusind engagerede Middelfart Kommune to konsulenter fra DGI til

at undersøge, hvor de forskellige idrætsfaciliteter fungerede bedst. Til GFH's glæde blev GFH peget på som værende det oplagte centrum for gymnastik i Middelfart Kommune. Det råd har man så fulgt i kommunen, og derfor er den nye hal i Brenderup blevet til. Der er også muligheder for andre idrætter i hallen, men med to haller – en til boldspil og en til gymnastik er hele det omkringliggende samfund rigtig godt klar til en ny æra.

Op gennem "0.-erne" er der udviklet en ny måde at være forening på i GFH.

Kim Krogh og Helge Iversen var til et orienterende møde hos DGI, som ønskede at skabe bedre bevidsthed om at "være" forening. Det møde resulterede i, at GFH meldte sig til at være forsøgsforening for udvikling af bestyrelses- og foreningsarbejdet rent kvalitetsmæssigt. Det tog os – GFH – tre år at arbejde os igennem det at blive en "kvalitetsforening". Nu er vi for længst anerkendt af DGI. Det har betydet, at meget arbejde er flyttet fra formanden ud til bestyrelsesmedlemmer og i nogle tilfælde andre personer med kendskab til vores idræt.

De tre års arbejde har betydet meget både i det daglige ansvar med at være forening, men også for arbejdet fremadrettet og også en del bagudskuende.

2016 er et godt tidspunkt for denne artikel. GFH har i år fået helt nye rammer at udvikle os gymnastisk i, så hvis nogen vil skrive om GFH om tyve år, vil man kunne se, om vores arbejde har båret frugt.

Kilder:

Referater fra foreningens bestyrelsesmøder samt fælles levende erindringer, som Helge Iversen og Lillian Henriksen stadig har.

Thailand 2014. Majbritt Djernæs, Harndrup. Foto i privateje.